

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 6. Rex Ferdinandus inauditos damnans, exemplo suo docet, esse qui
etiam reges malè iudicantes iudicet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

§. VI.

Rex Ferdinandus inauditos damnans, exemplo suo docet, esse qui etiam reges male indicantes iudicet.

Ritius l. 3.
de regib.
Hispan. Mariana in
Hispan. Annal. lib.
15. c. 11.

Suppetunt & Regum exempla, quibus docetur, innocentium citationes sæpissimè non esse irritas. Tradunt Ritius & Mariana, Ferdinandum III. Legionis & Castellæ regem mandasse, ut duo è Caruaialiorum familia, fratres Petrus & Ioannes, ambo nobiles, inauditum, tanquam perduellionis rei, & ob meram suspicionem, è turri, vel rupe formidandæ altitudinis, præcipites iacerentur. Hi duo neq; testibus, neque alijs probationibus conuicti, obiectum crimen constanter negauerunt. Sed quia nihil effecerunt negando, innocentiam freti, tandem ad diuinum iudicium appellarunt, regi que iusserunt denunciari, ut inibi se, ad tricesimum diem sisteret. Non est personarum acceptor Deus; sed omnibus idem. Perinde regem iudicat, ac plebem. Itaque & Ferdinandus rex, animi securus, cum contra Mauros, in castra abiisset, morbo statim tentatus Giennium concessit, atque 7. Idus Septembris, hoc est, ipso postea tricesimo à supplicio Nobilium die, repentinam morte sub-

qui iustè ad Dei iudicium citantur. 139

te sublatus & in lecto mortuus repertus est, in ipso ætatis flore; annos natus non plures, quàm viginti quatuor, menses nouem. Quo Dei supremi regis iudicio intellecto, proceres & populus rectè dicere potuerunt: *Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit. Magnum nomen, quia magni Dei; terribile, quia potentissimi regis & reges ipsos iudicantis; sanctum quia iustissimi iudicis.* Siquidem regia sanctitas dignitasque id exigat, vt rex iudicium diligat; hoc est, vt personam non respiciat, siue ea è stabulo, siue è throno prodeat; vt non dissimulet crimen timore; nec furore exaugeat; vt denique amore iustitiæ conseruandæ iudicet; quod non semper in alteram vitam differt, vt doceat etiam vicarios suos rectè iudicare.

Psal. 98.

3.

§. VII.

Cardinales ab Episcopo ad alterius vite iudicium venire iussi, experiuntur non ridendos esse gemitus iniuste oppressorū.

Venio à purpura ad purpuram, hoc est, à Regibus ad Cardinales. Nam Anno 1154. Friderico AEnobarbo Imperante, Henricus Moguntinus; vel, vt alij volunt, Wormaciensis Præsul, falsò, & per calumniam quasi

Conrad. in Chron. Moguntino. & l. Lipsius us lib. 23